

Això ens porta el record dels pseudo-classicistes de l'època d'or de la literatura castellana, que tantes invectives mereïxeren del poeta Quevedo, el seu major detractor, i que aquest anomenava «cultolatiniparlos», els quals, amb Góngora al davant, constituïen una escola dita culterana, la qual, essencialment, es caracteritzava per confondre el talent literari amb l'abús de frases recercades i d'hipèrboles quintaessenciades, tot plegat amanit amb un estil altissonant, on el pensament inicial desapareixia sota un enfarfec retòric que no era altra cosa que un joc artificios de paraules, sovint incoherents.

Aquests mots ens han estat suggerits per una notulla publicada a la secció crítica de «Revista Moderna de Medicina y Cirugía», abril de 1933, on comentant l'aparició del llibre «L'Évolution psychiatrique (núm. 4)», diu el comentarista encertadament: «¿Per què els psiquiatres, a força d'inventar neologismes imprevisos arriben a emprar una *jerga* incomprendible, no solament per als mateixos metges, àdhuc els més instruits? Vaig a citar un fragment que còpia de la pàgina 10.»

En el domini psíquic, les manifestacions de la líbido correspon al metabolisme en el sentit d'ésser susceptible de prendre una direcció captativa centrípeta (anabolisme) u oblativa, centrífuga (entabolismo). A l'excreció s'hi superposa la funció de reculada que manté la síntesi afectiva o mental pel mateix procediment actiu de l'eliminació.

»L'oposició dels instints captatius a les pulsions oblatives ha estat ja indicada en els treballs psico-analítics francesos, però correspon a la distinció de Jung entre la introversió i l'extroversió resultant una primera diferenciació en les constitucions psíquiques», i afegeix encara: «Dones bé, jo em dono per vençut», i nosaltres no dubtem a fer la mateixa declaració, boi esperant una rectificació d'aquesta tendència que ens porta a recordar involuntàriament en la graciosa e inversemblant fantasia d'Edgard Poe, titulada «El Dr. Pluma i el professor Brea» i ens permet preveure, que de seguir així, aviat els humoristes jugaran l'equivoc i voldran trobar-hi maliciosament, determinades analogies amb els orats.